

Minneord fra Syklubben

Syklubben ble Ingrids viktigste sosiale arena utenom familien. Starten kom i 1974 i Singelvegen der det bodde flere unge familier. Syklubben viste seg å være svært slitesterk og medlemmene støttet hverandre i tykt og tynt. Ikke minst kom dette til syne etter at Ingrid ble syk i 2015. Den omtanken, omsorgen og støtten som ble vist betydde uendelig mye for familien og vil alltid bli husket.

3. april fikk vi den triste meldingen at Ingrid hadde sovnet inn med familien rundt seg. Arve og familien hadde mistet sin kjære Ingrid, og vi i Syklubben hadde mistet ei god venninne.

Møte i Syklubben hos Ingrid (som tar bildet). Fra venstre: Ragnhild Lunde, Siri Ødegaard, Tone Boym (som var med i Syklubben en kort periode), Gerd Tellum, Kari Øksne, Laila Skoglund og Britt Skaaren-Fystro

Syklubben «uten en tråd» ble startet høsten 1974. Ingrid, Laila, Odrun, Brit, Ragnhild, Solfrid og Gerd var med fra starten. Siri og Kari kom med litt seinere. Ingrid var fra første stund selve NAVET i klubben. Hennes faste uttrykk var: «Men det kan jeg gjøre!» som viser hvor snill og oppofrende hun alltid var. Vi hadde syklubb med rundstykker, te og kaffe og ei kake de første årene. Men etter hvert fant vi ut at vi ville kose oss ordentlig. Vi begynte med klubb 1 gang i måneden med 2-3 retters middag med vin, kaffe og kake. Kveldens høydepunkt var bingo med 2 gevinster.

Ingrid har betydd mye for klubben. Hun var gjestfri, inkluderende og sosial. Hun var raus som vertinne, og det var ingen ting som var umulig. Hun ble «brukt» til å ordne spleiser, kjøpe blomster. Hun var den første som meldte seg til å bake hvis noen trengte ei kake.

Klubben har vært på mange turer. Vi har vært på hytteturer til fjells og til sjøen, en tur til Mallorca og en til Kiel. Ingrid var alltid klubbens midtpunkt, en humørspreder lys og lett til sinns.

Gjennom årene har vi delt mange gleder og sorger, og vi har stått sammen. Vi vet at klubben og samholdet betydde mye for Ingrid. Det merket vi veldig godt etter at hun ble sjuk. Det var så viktig for henne å få være med på klubb, spise god mat og drikke vin. Hun lyste opp, smilte og nikket selv om hun etter hvert ikke fikk sagt så mye. Til slutt måtte hun også bruke rullestol, men vi hørte aldri at hun klaget. Den siste gangen vi var samlet alle 7, var 5. desember. Hun hadde gitt tydelig uttrykk for at julemøtet skulle hun ha. Det ble en veldig koselig kveld i Kallerudbakken med god servering og god stemning. Og Ingrid var veldig fornøyd.

Vi er takknemlige for det hun var for oss. Vi minnes Ingrid som ei varm og hjertegod venninne.

Syklubben på fjelltur. Fra venstre: Kari Øksne, Ingrid Thune, Tone Boym, Solfrid Johansen, Gerd Tellum, Ragnhild Lunde, Laila Skoglund

Syklubben hadde i 2016 lagt sin årlige høsttur til Vestfold. De benyttet der anledningen til besøke Engø Gård for å nyte gourmetmaten der. Fra venstre: Ragnhild Lunde, Siri Ødegaard, Grethe Bøe, Ingrid Thune, Britt Skaaren-Fystro, Solfrid Johansen og Kari Øksne. Innfelt: Gerd Tellum som tar bildet